

*Du kan lukke dine øjne.
Du kan lukke dine ører.
Du kan lade som om
intet sker.
Du kan vende ryggen til.
Men det sker alligevel!
Må det aldrig ske for dig!*

Alice

Rafael-DK årg

BIBLIOTEKET
FOR VEJLE BY OG AMT

ISBN 87-91107-01-6

3546837040

34.31 Fænomenet gruppevoldtægt i Danmark og Sverige m.m.

Grubevoldtægt i Danmark og Sverige

**Fænomenet Gruppevoldtægt
i
Danmark og Sverige m.m.**

Rafael-DK

I har hørt, at der er sagt:
"Du må ikke bedrive hor."
Men jeg siger jer, at enhver,
som ser på en andens hus-
tru, så han begærer hende,
har allerede bedrevet hor
med hende i sit hjerte.

Mattæus-evangeliet 5:27-28

Indholdsoversigt

Indledning 7-8
Rolf Slot-Henriksen

Gruppevoldtægter i Sverige 8-17
Gertrud Johnsen

Voldtægten og dens ofre 18-19
Cand.psych. Ruth Bering

Flere af ofrene kendte deres gerningsmænd 20-21

Gruppevoldtægter i Danmark 21-39
Rolf Slot-Henriksen

Åbent brev til voldtægtsramt 39-40
Marie Christensen

Gruppevoldtægter i Pakistan 40-41
Rolf Slot-Henriksen

Boganmeldelse 42-43
Jane Hoffmann

Bogliste 43-44

Hjemmesider og støtte vedr:
Voldtægt og kvinderettigheder 44-45

DK's Litteraturliste 45-46

**Det er ilde at give en skyldig medhold,
så man afviser skyldfris sag i retten.**
(Ordsprogenes Bog kap. 18)

Indledning

Gruppevoldtægter er et nyt fænomen i nordisk sammenhæng. Måbende tænker man: Hvad sker der? Mønsteret er altid ens. En gruppe unge mænd eller drenge overfalder en enlig pige eller kvinde. Overfaldet er ofte ledsaget af massiv vold, massive trusler, hvis det anmeldes, og voldtægten, der kan strække sig over længere tid og gennemføres af adskillige personer, sker ofte på skift. Nogle holder offeret, andre holder vagt, mens den sidste gruppe udfører selve voldtægten.

Den generelle omtale af disse fænomener har man søgt at fjerne konsekvent ved censur i nogle lande. I Tyskland og Sverige hører eller læser man meget lidt om det. Mange medier berører det slet ikke. Det betyder, at fænomenet officielt ikke eksisterer.

Ofrene er samtidig blevet ekstremt dårligt behandlet. De er ofte blevet behandlet og udsat for værre forhold end voldtægtsmændene. De er blevet mistænkeliggjort og hængt ud som billige. De er delvis blevet passet op af voldtægtsmændene, som er blevet sat fri eller har fået ubetydelige straffe, som er langt mindre end for bedrageri eller røveri af 500 kr. fra en bank. Ofrene er siden ofte blevet chikaneret og nedværdiget med skældsord og hån endog i pauser under retsmøder. Erstatningerne har, hvis ofrene overhovedet fik noget, været minimale. De mest bestialske sager herhjemme har erstatningerne beløbet sig til 30-40.000 kr., hvilket yderligere har understreget over for offeret, at man gjorde grin med deres ødelagte liv.

Et andet element spiller ind: Voldsmændene er generelt muslimer dvs. palæstinensere, libanesere samt muslimer fra Pakistan, Iran, Irak, Marokko, Ghana, Bosnien, Ægypten, Somalia og Tyrkiet. I de egentlige gruppevoldtægter har især araberne, somalierne, pakista-

nerne, tyrkere og palæstinenserne været på banen. Ofrene er kristne. Som oftest danske eller svenske afhængig af, hvor vi befinder os. Ved voldtægter har ofrene været i alderen fra 7 år til over 90. I de egentlige gruppevoldtægter har ofrene mest været i alderen fra 13-30.

Antallet af massevoldtægter i Sverige synes at være eksploderet. Særlig galt er det omkring Stockholm: "Helt nøjagtigt er der registeret 75 anmeldelser af massevoldtægter i Stockholms amt i perioden 1998-99, (dvs. på et enkelt år!). Her er det overvejende unge drenge med muslimsk-arabisk baggrund, der står bag, og unge svenske piger, som er blevet voldtaget"(JP 5.3.2000)."Jeg opfatter ikke de unge, som begår voldtægt ved de såkaldte gang-rapes´ som psykisk syge, men blandt andet som et resultat af et særligt kvindesyn" siger psykolog Kirsten Damgaard til JP 5.3.2000.

Rolf Slot-Henriksen

Gruppevoldtægter i Sverige

Gruppevoldtægt er både som begreb og ord noget, der tilsyneladende først har vundet indpas med den store invasion af fremmede. Udover selve den beskidte - og for os nordboere tidligere ukendte - handling, ligger der også racistiske motiver bag. Det er nemlig udelukkende indvandrere som gruppevoldtager svenske piger. Gruppevoldtægt begået af svenskere findes ikke.

Tro det om man kan. En indvandrer udnyttede den ret ensidige svenske ytringsfrihed til at propagandere for voldtægt, vold og terror. Det drejer sig om sangeren Micke Alonzo i rockbandet "Stockholms Negre". Her er nogle eksempler på hans stil: "Død, død, død over alle prægtige blonde vikinger" "I vil blive ramt af en terror, som vil forfærde jer, og I vil blive vidne til mere end død..." "Jeg hader jer, I fandens røvhuller".

I et interview i en film, finansieret af Filminstituttet, sagde samme

Micke: "Vi er indvandrere. I Sverige lever der indvandrere, og jo mere vi lever sammen, jo mindre vi har svenskerne i nærheden, jo bedre har vi det", og han slutter af med ordene: "Vi voldtager deres (=svenskernes) børn. Javist, værsgod.

De kan lide det, faktisk."

Samme sanger blev ansat på kulturdepartementet under civilminister Marita Ulvskog. I flere år i 90'erne var han leder af "riksorganisationen Ungdom mod racisme", som med skatteborgernes penge drev propagandakampagne mod alle og enhver, der var imod indvandring. Han delte sin tilværelse med TV-programleder Alexandra Pascalidou og havde dermed en kontaktforbindelse til massemedierne.

En anden feteret sanger, Ayo, som konverterede til islam sommeren 1999, udtalte i Aftonbladet (25.10.99), at "korte udfordrende kjoler skaber voldtægter" og at "slør er en god måde at forhindre voldtægt på".

Hans ord vakte harme ikke mindst blandt de unge muslimske kvinder, som håber på og/eller arbejder for en tåleligere tilværelse for islams kvinder, bl.a. redaktøren for tidsskriftet "Kvinnor och fundamentalism", Sholeh Irani. Hun bekræfter, hvad Europas folk efterhånden har forstået: "Fanatiske muslimer mener, at kvinder skal skjule deres krop fra top til tå for ikke at ophidse mændene. Det er det samme som at sige, at de søde børn, der går nøgne rundt på stranden, selv er skyld i det, hvis de bliver voldtaget."

Gruppevoldtægter tog voldsomt til op gennem 90'erne. En grafisk tegning fra politiets rapport over gruppevoldtægter i Stockholms Amt 1995-99 viser en markant stigning, der kulminerer 1998. I dette tidsrum steg anmeldelserne fra 5 til 39. Gerningsmændene havde i reglen indvandrerbaggrund. En anden grafisk tegning fra SCB (Statistisk Centralbyro) 1992 viser, hvor mange gange oftere "udenlandske unge" begår forbrydelser af forskellig art i forhold til svenskere. Diagrammet har imidlertid den hage ved sig, at det ikke klart fremgår, om "udenlandske" unge alene omfatter unge med udenlandsk statsborgerskab, eller om der også menes indvandrere, der har fået svensk statsborgerskab. Sexforbrydelser begås ifølge SCB's diagram 6 gange oftere af "udenlandske unge." Den 11. fe-

bruar 2000 skrev Aftonbladet om den kraftige stigning i anmeldelser af forskelligartede sexforbrydelser i tidsrummet 1989-99, nemlig med ialt 50,8 %. Hvad angår anmeldelser om voldtægt tegnede disse sig for en stigning på næsten 40 %, mens der ikke fandtes nogen rigtig statistik for begrebet gruppevoldtægt. Voldtægter begået af mænd over 15 år var øget med 33,2 %, mens den for drenge under 15 år var steget med ikke mindre end 61,9 %. Disse tal havde Aftonbladet hentet fra den officielle statistik fra Brå, d.v.s det brottsförebyggande rådet (Kriminalpräventivt Råd). NB se nedenfor angående Brå's statistik.

Aftonbladet skyndte sig at påpege, at stigningen i anmeldelser ikke nødvendigvis betød, at antallet af reelle voldtægter var taget til. Lysten til at anmelde kunne være øget i takt med et ændret syn på sexforbrydelser. Ligesom i Danmark gør de politisk-korrekte kriminologer alt, hvad de kan for at indbilde befolkningen, at kriminaliteten ikke vokser, men om muligt snarere bliver mindre: det øgede antal anmeldelser skyldes bare, at befolkningen bliver mere bange, eller det modsatte, eller noget tredje.... Der findes ikke noget ordentligt statistisk materiale over gruppevoldtægter. Før 1995, da SCB (Statistisk Centralbyro) stod for statistikken, gjorde man ingen adskillelse mellem begrebet "gruppevoldtægter" og andre voldtægter.

Nu er det jo sådan, at der findes to måder at takle et samfundsproblem på:

- 1) søge at fortie det eller nedgøre dets betydning**
- 2) give reel oplysning og gøre noget ved det.**

Brå fører medborgerne bag lyset ved at manipulere med statistikken over gruppevoldtægter i Sverige.

Således påtaler Rolf Edin i sin faste spalte i det stockholmske distriktsblad Metro 8.5.00 Brå's statistik:

(Referat:) Brå henter sit statistiske materiale fra politianmeldelser, hvor der forekommer mindst to med føje mistænkte gerningsmænd, altså personer, der er identificerede og noterede som mistænkte. ...Men eftersom en langt overvejende del, nemlig ca. 2/3 af grup-

pevoldtægterne er et resultat af såkaldt "uppragning" - d.v.s. at passe tilfældige piger op på gaden med bil - eller overfald, er det ikke så sært, at gerningsmændene er ukendte. Disse forbrydelser har altså - ifølge Brå - aldrig fundet sted og findes ikke i deres statistik.

Samme Edin konkluderer:

"I 1999 anmeldtes der 3.237 røverier i Stockholms Amt. Skulle man nu analogt med ovenstående bruge Brå's måde at føre statistik på, så skete der kun 484 røverier!"

Den svenske stat burde erindre sig det gamle mundheld: "Den som een gang gribes i en løgn, bliver mistroet 10 gange". Når myndighederne vil forskønne virkeligheden, mister befolkningen tilliden!

Gabriella Bromberg på Brå udtaler sig til Aftonbladet 11.2.01: "Det skulle være mægtig interessant at udforske hvert enkelt tilfælde af voldtægt og finde ud af baggrunden og forholdene hjemme. Efter gruppevoldtægterne i Södertälje efteråret 1998 studerede vi vor statistik over de voldtægter 1995-97, som havde ført til anklage. Der findes et vist ukendt mørkelagt tal af tilfælde, hvor anklageren ikke har haft tilstrækkeligt bevis mod de mistænkte gerningsmænd. Disse sager er ikke medtaget i statistikken. Af den offentliggjorte statistik fremgik det, at der var begået 26 gruppevoldtægter 1995-97, som førte til anklage. Drenge mellem 15 og 20 år var kraftigt overrepræsenterede blandt gerningsmændene. 34 drenge under 20 år var således indblandet i gruppevoldtægter i nævnte periode."

I ovennævnte udgave af Aftonbladet kan man læse et interview med en forstander for et ungdomshjem for kriminelle, Per Blomkvist: "Gruppevoldtægt er noget nyt. For 5 år siden havde jeg knapt hørt om noget lignende. Ved en gruppevoldtægt er det som oftest en eller to personer, som maser på. De andre er i reglen svage over for gruppepres. Gruppevoldtægten er ofte planlagt i forvejen. Engang havde en gruppe købt kondomer i forvejen. Om de tror, at de kan få nogen pige til frivilligt at gå med til noget sådant, ved jeg ikke, men sandsynligvis er de ligeglade. De ved trods alt, at overgrebet er forkert, men det rager dem bare en papand." Nogle gruppevoldtægter har tiltrukket sig særlig opmærksomhed. Det gælder f.eks.

gruppevoldtægten i Rissne den 28. januar 2000. Et 14-årigt pigebarn gik ud at more sig med en kammerat. Hun blev fuld og kunne knapt stå på benene. Som et viljeløst offer fulgte hun med 9 drenge ned i en bilparkeringskælder. Da svenske massemedier (efter højere ordre?) er meget forsigtige med at omtale hændelser, der kan vække vrede mod indvandrere, var der i første øjeblik lidt forvirring og tvivl om, hvorvidt gerningsmændene var svenskere. - Men netop på grund af massemediernes ringe omtale af sagen, kunne man snart regne ud, at det drejede sig om indvandrere. Havde det været svenskere ville avisspalterne være flydt over! Da 8 ungersvende blev arresteret, 4 af iransk og 4 af arabisk herkomst, og disse omtalte deres offer som "hore", var sagen klar.

Denne sag oprørte journalisterne i TV-nyhederne - ikke så meget på grund af voldtægten, men fordi Sveriges eneste parti imod indvandring, Sverigedemokraterne, i et flyveblad hængte gerningsmændene ud og udtalte sig imod det multikulturelle samfundsprojekt.

Dette måtte naturligvis imødegås, så man interviewede nogle skolekammerater til de anholdte: de kendte kun disse drenge som rare og fredsommelige fyre, som man ikke kunne mistænke for nogen voldtægt. Avisen Dagens Nyheter havde imidlertid fået en anden opfattelse af de arresterede: de tilhørte en af disse grupper, som truer, røver og sætter skræk i jævnaldrende svenskere. En art virksomhed, der tit rummer sadistiske indslag og ringe indsyn, eftersom offrene som oftest ikke vover at anmelde dem. Dette indtryk af gerningsmændene forstærkedes gennem avisen Expressen. En hel time varede sex-overgrebene i kælderens. Det må have været en rædsom tortur.

Gerningsmænd til gruppevoldtægter har som oftest indvandrerbaggrund, hvilket naturligvis ikke betyder, at alle unge indvandrere er voldtægtsforbrydere. Men det var underligt at konstatere, at de hæderlige indvandrere solidariserede sig med voldtægtsforbryderne ved at gå med i den demonstration, man arrangerede mod det parti, der fordømte forbrydelsen, altså Sverigedemokraterne. Den nye chef for Integrationsverket, Andreas Carlgren, gentog derimod sin tidligere formaning: svenskerne må tilpasse sig det nye multikultu-

relle samfund. Det betyder i al enkelhed, at den 14-årige selv var skyld i voldtægten, eftersom hun gik alene på gaden og var fuld og ikke var muslim eller med klædedragt efterlignende muslimsk skik med tilhyldning.

Avisen Dagens Nyheter bragte derefter nogle interviews med unge indvandrere. Drengene viste dyb foragt med hensyn til svenske piger, kaldte dem horer og hævdede, at det ikke var lige så alvorligt at voldtage en svensk pige som at voldtage en indvandrerpige. En indvandrerdreng på 15 mente, at det at være med til en voldtægt - "det kan hænde den rareste dreng". En voksen indvandrer, Nabil Al-Fakir, som underviser vordende bilmekanikere, fortalte, hvordan han selv havde haft det gængse muslimske syn på kvinder, og at det tog ham mange lange år at kvitte den og forstå, at svenske kvinders ære ikke hænger sammen med deres seksualitet: man må ikke lukke øjnene for den kendsgerning, at der findes en kvindeforagt i Middelhavsområdet "machokulturer", siger han. Sagen fra Rissne kom for tingsrätten (1. retsinstans) i Solna 4 april 2000, og bølgerne gik højt. Et halvt hundrede demonstranter var mødt op foran retsbygningen og råbte slagord. Blandt dem var også det gamle kommunistparti, Venstrepartiet, som på denne måde ville støtte pigen: vi accepterer ikke vold mod kvinder! Piger må have lov at gå ud og more sig uden at skulle være bange for drengene. Inde i retssalen opstod der direkte slagsmål mellem pressefotografer og venner og slægt til de sigtede drenge. Da der var faldet ro over gemytterne ude og inde, besluttede retten, at sagen skulle føres for lukkede døre. 7 drenge anklagedes for grov sexuel udnyttelse af den 14-årige. Anklageren (kammaråklagaren) Anders Sundholm havde i begyndelsen rubriceret forbrydelsen som "grov voldtægt" og flere af drengene anholdtes for denne forbrydelse. Men da anklageskriftet afleveredes til domstolen, var sigtelsen ændret til "grov sexuel udnyttelse". Selvom der var gennemført flere samlejer med den stærkt berusede pige, kunne forbrydelsen ifølge anklageren ikke anses for "voldtægt" i juridisk forstand, eftersom der ikke var tale om vold eller trusler eller at drengene havde bragt pigen i en situation af afmagt. Det havde de ikke gjort. De havde derimod udnyttet den situation, pigen allerede var i. I øvrigt mente

anklageren ikke, at straffen for "grov sexuel udnyttelse" ville blive mindre end for voldtægt, når det som her drejede sig om unge på 15-16 år. Pigens advokat var enig med anklageren i disse synspunkter. Alle 7 drenge ansås for lige delagtige i forbrydelsen. Sigtelsen byggede først og fremmest på drengenes beretninger. Fire drenge blev dømt: to for grov sexuel udnyttelse og en for medhjælp hertil. En dømt for groft tyveri, nemlig at han havde taget pigens støvler. Tre drenge frikendtes.

Efter retssagen afslørede Svenska Dagbladet, at 4 af de sigtede drenge to uger før retssagen var blevet sluppet ud af de institutioner (LVU-hjem), hvor de havde været indlåste. De havde således haft god mulighed for at snakke sammen. Det er stødende både for offentligheden og for mig som jurist, siger pigens (målsågarbitræde) bisidder advokat Kristina Engstrand til avisen. Drengene sad først varetægtsfængslede i ca. to uger for ikke at forstyrre politiuundersøgelserne. Men da politiet ikke nåede at blive færdig med forundersøgelserne, overførtes drengene til LVU-hjem.

Inden for socialforsorgen gælder der ikke samme restriktioner som i varetægtsfængsel om, hvem de indsatte må have kontakt med. Retten burde altså have forlænget varetægtsfængslingen, hvis drengene ikke måtte tale sammen. Dommene udsattes for hård kritik, idet de forekom mange altfor milde, mens både anklager og drengenes forsvarere var tilfredse med dem. Professor i strafferet, Madeleine Leijonhufvud og justitsminister Laila Freivald kritiserede skarpt, at ikke et eneste anklagepunkt nævnte "voldtægt". Anledningen var - som det fremgår ovenfor - at pigen ikke gjorde modstand, men var et viljeløst offer i stærkt beruset tilstand. Dommen blev imidlertid appelleret fra begge sider. Tre af drengene krævede, at dommen skulle omstødes eller mildnes, mens anklageren krævede hårdere straf. Den 16-årige dreng, som dømtes for medhjælp til grov sexuel udnyttelse ved at trække pigens bukser ned, ville have dommen omstødt eller ændret. Den lød på behandling under socialforsorgen samt 40 timers ungdomstjeneste og en skadeserstatningen til pigen på 33.047.- kr.. Han mente ikke, at han havde gjort noget. Også den ene af drengene, som fuldførte den grove seksuelle udnyttelse, kræver frifindelse, da han ikke me-

ner, han har foretaget sig noget ulovligt, og man ikke kan bevise, at der hændte noget i garagekælderen. Den dreng, der stjal pigens støvler, appellerede også dommen. Retten havde med henblik på, at han tidligere var grebet for mishandling og trusler dømt ham til behandling under socialforsorgen. Hovretten (2. retsinstans) fastslog dommene. Straffen blev "vård inom socialtjänsten". En af drengene appellerede sagen til Højesteret i august 2000, men afvist (DN 7.3.01). I januar 2001 krævede den 16-årige gerningsmands advokat sagen rejst igen, idet han mente, at der var kommet flere nye ting frem. Desuden hævdede han, at den 16-åriges vidneforklaring bl.a. var påvirket af hans læse- og skrivebesvær, at hele retssagen var en skandale, og at Europadomstolen bør se på sagen (Expressen 15.1.01).

Givetvis gyser mange kvinder ved tanken på, hvor modbydelig en gruppevoldtægt må være. Og hvor rædelsfuldt også efterspillet er for en voldtagen kvinde. Hendes udsagn om ydmygelserne tages ofte ikke alvorligt. Myndighederne kan ignorere sagen og undlade at tage sagen op. Eller pigen imødegås i retten af modparten uden smålig hensyntagen til hende. En ung pige i Helsingborg fortæller, hvor retsløs hun føler sig i nutidens Sverige. Hun var sammen med en skoleveninde på besøg hos nogle - troede hun - gode og velkendte kammerater en lørdag. Der blev hun voldtaget på toiletet af to fyre. Hendes veninde ringede straks efter til sin mor, som hentede de to piger hjem. Påfølgende mandag fortalte pigen på ungdoms-rådgivningen, hvad der var sket, og en undersøgelse af pigen bekræftede skader i underlivet, som tydede på voldtægt. Hendes mor ringede samme dag til kammeratens forældre og fortalte om voldtægten. Det førte til, at den angivne gerningsmand, her kaldet Dejan, omgående politianmeldte pigen for falsk anmeldelse, skønt hun endnu ikke selv havde nået at anmelde forbrydelsen, da hun var helt slået ud. (Dejan har muligvis haft i tankerne, at det ifølge islam er meget strafbart for en kvinde at anmelde en voldtægt medmindre man har 4 mandlige muslimske vidner ved hånden). Pigen indgav politianmeldelse for voldtægt. De to unge mænd anholdtes, men efter tre dage i varetægt slap man dem ud "af mangel på bevis" - uden at have undersøgt pigen!

Pigens forældre var rystede og henvendte sig til Helsingborg Dagblad, men da avisen hørte, at voldtægten var begået af to indvandrere, så havde sagen ingen interesse. Ud over voldtægten må det stakkels pigebarn nu finde sig i andre ydmygelser. Hun hånes med skældord og uartigheder fra sine jævnaldrende, som åbenbart er muslimer eller ligger under for et muslimsk kvindesyn eller sladder, som insinuerer at pigen selv ville det, måske for at få penge. Samfundet har vendt hende ryggen. Det interesserer sig ikke for ofret. Det gælder kun om at dysse sagen ned og finde en undskyldende forklaring på, hvorfor nogle fremmede "kom til" at voldtage en pige. I mellemtiden er ikke bare pigen, men hendes familie slået ud. Pigen må gang på gang søge psykologhjælp og al glæde er forsvundet fra hjemmet, afløst af gråd, pylrethed om yngre søstre, selvbejdelse o.l.

Rissne-sagen viste med al tydelighed, hvor langt der kan være mellem den barmhjertige Samaritan og islamisk tankegang! Ethvert anstændigt menneske ville have hjulpet en døddrukken 14-årig hjem i god behold. Denne sag og mange andre grove voldsforbrydelser mod kvinder vakte harme i befolkningen. I februar 2001 krævede rigsanklageren (= rigsadvokaten) loven om vold mod kvinder skærpet. I begyndelsen af marts 2001 fremlagdes et lovforslag, hvor man bl.a. foreslog følgende ændringer: selve begrebet voldtægt skal udvides til også at omfatte seksuelle voldelige overgreb uden at samleje er gennemført; ved voldtægt mod piger under 15 år behøver gerningsmanden ikke at have anvendt vold eller trusler for at blive straffet; det skal ikke længere være en formildende omstændighed, at ofret var beruset eller hjælpeløs af anden anledning; enhver voldtægt udført af mere end en mand (altså en gruppevoldtægt) skal automatisk klassificeres som grov voldtægt. Det er godt, at myndighederne ved at skærpe lovene giver et signal om, at man ikke vil tillade denne grove kriminalitet. Men endnu vigtigere er det, at de fremmede aflægger deres foragtende indstilling til alt og alle, der har en anden tro end deres egen, samt forkaster deres mandschauvinistiske, fornedrende syn på kvinden og giver hende den stilling i livet og samfundet, som hun har krav på. Er de ikke i stand til det, er de ikke den nor-

diske kvinde værdig og bør rejse tilbage til de hjemlige kødgrøder. Man bemærker tit, at mænd i virkelighedens liv ikke udgør "det stærke køn", men ... "det svage". Man ser f.ex., hvor svage mænd kan være over for fysisk smerte: de tør ikke gå til lægen eller til tandlægen, og skulle de føde børn, blev der næppe født ret mange, men hun er ofte lige så sejg og udholdende som han. Vist er kvinden ikke fysisk så stærk som manden. Psykisk set er manden ofte et pjok i forhold til kvinden. Det er f.ex. ikke en usædvanlig iagttagelse at se manden bryde fuldkommen sammen, når ægtefællen går bort. Tit skynder han sig at finde en kvinde, der kan trøste og hjælpe ham. Hvis mænd ikke kan holde deres egen kønsdrift så meget i ave, at de ikke overfalder kvindeslægt som hunde, så er det for mig at se igen et håndgribeligt tegn på, at manden hører til "det svage køn". Så kan de sige, hvad de vil!

Gertrud Johnsen

Eksempler på gruppevoldtægt af svenske piger:

Tre vietnamesere gruppevoldtog en pige i Halmstad 1997. Fem kosovoalbaniere gruppevoldtog en pige i Falkenberg 1997. Fire assyrer gruppevoldtog en pige i Södertälje 1997. Tre tyrkere gruppevoldtog mindst 2 piger i Jordbro 1998. Fire kosovoalbaniere gruppevoldtog en pige i Ljungby 1998. Tre tyrkere gruppevoldtog en pige i Rinkeby 1998. En større indvandrerbande gruppevoldtog i længere tid en pige i Södertälje 1998. Fire tyrkere voldtog 2 piger i Skogås 1998 tre bosnier gruppevoldtog en pige i Borås 1999. Fem indvandrere fra henholdsvis Marokko, Chile og Polen gruppevoldtog en 14-årig pige i længere tid i Norra Botkyrka 1999. Syv arabere gruppevoldtog en pige i Rissne år 2000.

G. Johnsen

Voldtægten og dens ofre

Blandt de "kulturberigelser" vi oplever i disse folkevandringsår, er voldtægter og massevoldtægter begået overfor danske kvinder af muslimske unge helt ned til 12-årsalderen. Sommerligt klædte danske kvinder er skøger i muslimers øjne og de behandles med brutal hensynsløs foragt. I Desmond Morris' bog "Manwatching" ses begrebet voldtægt tillige som et udtryk for at vinde status i gruppen. Noget man kan prale med.....

Koranen er Guds åbenbarede lov og derfor overordnet både menneskerettigheder og dansk retstradition. Koranen er det eneste retsgrundlag for den rettroende muslim, selv om han som oftest indretter sig efter stedets skik, så længe Islam ikke har den politiske overmagt.

Allerede her øjner man den dybe afgrund og uforenelighed mellem muslimer og det danske samfund. Ifølge Koranen og traditionen skal muslimerne udbrede den rette tro, dvs. Islam, og om nødvendigt ved hellig krig. Krig er selvfølgelig noget farligt og ubehageligt noget, men der er kompensationer: De vantros land, gods og kvinder tilfalder den hellige kriger. Han behøver ikke at beherske sin kønsdrift, så længe det bare går ud over kvindelige krigsfanger, Koranen (23.6-8). Desuden er man sikret plads i Paradis, hvis man falder i kampen, og her er pigerne altid villige – de er nemlig skabt til formålet af Allah himself!

Ifølge Koranen (Sura 24.13) er kvinder, der anmelder en voldtægt, menedere i Allahs' øjne, medmindre de har fire mandlige muslimske vidner. Kan hun ikke skaffe det, straffes hun med 80 stokkeslag.

Straffen for at forgrube sig på en uberørt muslimsk pige er naturligvis døden ved stening, men her i Danmark ville man vel normalt klare sagen privat, på anden, ligeså ubehagelig vis. Så det forekommer næppe. Heldigvis har man jo så de danske kvinder, og heldigvis er overgreb på dem næppe engang nogen egentlig forbrydelse; de er jo vantro, spiser sikkert svinekød og drikker spiritus og går letpåkledt omkring og byder sig til på offentlige steder.

Myndighederne er meget tilbageholdende med statistikker, der kan afsløre fremmedproblemerne enorme omfang; de seneste tal, jeg kender, stammer fra perioden 1990-92. Her var 162 ud af 668 eller 24% af de voldtægtssigtede udlændinge. 94% af ofrene var danske statsborgere. År 2000 massevoldtog syv unge arabere gennem fire timer en 14-årig dansk pige i et skur, stillet til rådighed for dem af Århus Kommune. Fire tyrkiske og arabiske 15-19-årige tvang en grædende 13-årig dansk pige til oralsex (de endnu yngre, der deltog i festlighederne kom ikke for retten). De fik alle bagateldomme af byretsdommer Marianne Svendsen og forlod skraldgrinende retssalen, fyldt med dyb foragt for danskerne og deres kvindelige dommere. I Sverige hører massevoldtægter, begået af muslimske knægte, nærmest til dagens orden, men pressen skjuler forbrydernes herkomst. (JP 13/2/2000).

Ydmygelserne og de livslange traumer efter disse brutale og forulepende overgreb, forårsager sår på sjælen, der aldrig læges. Den menneskelige psyke kan fortrænge særdeles ubehagelige og traumatiske oplevelser; ja, fortrænge dem totalt, men det har sin pris. Ved fortrængningen opnås befrielse for den panikagtige angst, der er knyttet til den oprindelige situation. Men angsten sidder fast i nervesystemet og forårsager neurotisk adfærd, hvis man forsøger at trodse disse symptomer. Derfor bør man vise forståelse og ikke undren og kritik overfor mennesker, der f.eks. ikke tør gå over en åben plads, som vasker hænder, der allerede er rene, eller må foretage andre såkaldte tvangshandlinger af uskyldigt udseende karakter. Det er ikke pjat, men en måde at klare tilværelsen på uden at bryde sammen. Det er symptomer på en fortrængt konflikt, som det vil føre for vidt her at gå mere ind på.

Kære danske kvinder: Hvis I vil gå i fred, så køb en lang frakke og tag et stort tørklæde om hovedet. De politikere, I stemmer på, agter tilsyneladende ikke at forsvare jer!

Som udsigterne er for det danske samfunds fremtid, kan man med Hoseas Bog 4.14 kun konstatere, at: "Et folk uden forstand er et folk, der går til grunde."

Cand.psych.Ruth Bering

Flere af ofrene kendte deres gerningsmænd og havde åbnet sig for dem:

Mor til pige

Min datter har et rigtig positivt karaktertræk. Hun tror det bedste om andre mennesker, men det har nu voldt hende stor skade. Hun har ikke kunnet gennemskue ham, fordi hun var glad for ham. Hun er gået lige i løvens hule... Hun er gået i panik og reageret med handlingslammelse... (19.11.00)

Pige fra Odense:

De grinede

Vi stod og snakkede udenfor, da en af dem, vi var sammen med, og som senere blev anholdt (for gruppevoldtægten) spurgte, om hun ville med en tur. Så gik de, fortæller den 13-årige skoleveninde til den voldtagne pige... Da der var gået lidt tid begyndte jeg at lede efter hende. Hun sad i en krog bag diskotek Cote, hvor hun sad og græd. Ikke langt fra stod en flok drenge og grinede, og jeg kunne genkende flere af dem vi var gået i byen med. (17.4.01)

Pigen T. fra Århus 8 måneder efter gruppevoldtægten:

Det er som om jeg har fået mindre selvtillid. Mit selvværd er blevet lille. Jeg har haft meget svært ved at koncentrere mig i skolen. Tankerene omkring det, der skete den søndag aften har fyldt mig meget, og jeg har haft mange mareridt, som også har betydet, at jeg lider af søvnmangel.

Faderen:

Den her sag har været præget af en generel mangel på fairplay. Rollerne har været ombyttet i forhold til offer og skurk.

Moderen:

Jeg er simpelthen fortørnet over, at man lader en ung pige i stikken og bruger alle mulige kneb til at svine hende til ... Jeg ville så gerne have taget hendes plads, da hun skulle igennem retssagen. Det var mit barn, der sad alene overfor 15 voksne. Det var en ensom gang hun måtte gå...

Hvem tænker på fremtiden. Så langt har vi slet ikke kunnet tænke.

Jeg har været fuldstændig udmattet både fysisk og psykisk. Jeg ved ikke hvor mange nætter jeg har siddet i den sofa her og bare spekuleret. Det har været så udmattende....(19.11.00)

Gruppevoldtægter i Danmark

Gruppevoldtægter i Danmark er et nyt fænomen, som har været stigende i takt med indvandringen: de sidste 3 år officielt 4-5 om året. Reelt må man nok regne med et antal, der evt. er mindst 3-4 gange så højt. Mange kender piger, som har været udsat for voldtægt, men ikke tør anmelde mere. Grunden er en dobbelt:

For det første angsten for hævn. De dømt får næsten ingen straf, deres status stiger ofte i det miljø de færdes i. Nogle gange anses de for at være helte. Der er intet flovt ved en voldtægt mod en såkaldt "uren" i islamisk terminologi.

Endelig mistænkeliggørelsen. Det er kvinden, der af voldtægtsmænd og forsvarere søges stemplet som en ludder, der selv lagde op til det:

En pige, som blev voldtaget af 9 arabiske drenge, siger til JP om anmeldelsen og retssagen: "Det var det ikke værd. Alt det jeg har skullet finde mig i... Det med at jeg selv skulle have lagt op til det, og at jeg er løgnagtig og billig, det har været det værste." I stolene ved siden af pigen sidder hendes mor og far. De ved godt, hvad de ville anbefale andre forældre, hvis deres døtre skulle blive udsat for voldtægt. "Jeg ville være meget betænkelig ved at anmelde det. Som lovgivningen er, så er det offeret, der skal bevise forbrydelsen. Det bliver offeret, der kommer på anklagebænken.... Hvis vi havde vidst, hvad det her ville koste os, så havde vi tænkt os om en ekstra gang. De her 8 måneder siden voldtægten har været et liv, der ikke har været værd at leve. Der har været en stor sky over os. En af de mindreårige voldtægtsmænd stod udenfor og genkendte os og råbte op mod det åbne vindue. Selv om han ikke er tiltalt er det utroligt, at han kunne få lov at løbe frit rundt under retssagen og genere os.... Moderen siger: Det jeg er mest ked af i det her, er alt det frygtelige,

de der drenge har gjort ved mit barn. Det kan jeg ikke lade være med at tænke på. Jeg bruger lang tid til at se på barndomsbilleder, prøve at huske, hvordan hun var før den søndag aften".(JP 19.11.2000).

Rapport om voldtægt med 6 års forsinkelse.

Rapporten omhandler voldtægter begået i perioden 1990-92 i Danmark og er udgivet af Rigspolitiet. Undersøgelsen omfatter 668 sigtelser for voldtægt og viser, at hver fjerde voldtægtsigtede (24%) er udlænding. I København er antallet endnu højere, nemlig 40% af de sigtede. Dette skal ses i lyset af, at antallet af udenlandske mænd i denne periode ikke udgjorde mere end 3% af den mandlige befolkning i Danmark.

Ser man nærmere på navnene, viser det sig, at et massivt flertal af de, som udførte voldtægterne, er fra islamiske lande.

Regner man på, at kun 3% stod for 40% af alle sigtelser for voldtægt i København, kommer man frem til en dramatisk forskel i hyppigheden mellem danskere og muslimernes voldtægter.

Et andet markant træk er, at det hovedsageligt var danske kvinder, som blev voldtaget.

Rapporten kan skaffes via Rigspolitiet eller biblioteket. Det er en gåde, at udgivelsen af rapporten er blevet forhalet 6 år.

Rapporten om muslimske unges seksualitet som ikke måtte offentliggøres.

"Sex og Samfund" bestilte en meget omtalt rapport hos kulturpsykolog cand.pæd.psyk. Kirsten Damgaard. Projektet blev iværksat af foreningen, fordi undervisere har oplevet "en voldsom vulgaritet fra nogle drenges side og nedslåede blikke fra pigernes side"(JP 26.3.20). Hun interviewede 28 unge muslimske mænd i Danmark om deres holdning til seksualitet. Dernæst lærere og sundhedsplejersker samt "Sex og Samfunds" undervisere". Men da rapporten var færdig ville "Sex og samfund" ikke offentliggøre den. De unge mænd, som blev interviewet, karakteriseres således af Kirsten Damgaard: "De er opvokset i Danmark hos forældre, der

betegner sig selv som muslimer. Og endelig er der interviews med børn og unge fra forskellige grupperinger. Det er f. eks. unge, som i udpræget grad deltager i udfoldelserne omkring moskeen, dernæst piger, der i indvandremiljøet ikke regnes for pæne pga. åbenlyst kæresteri og endelig interviewes drenge, der af den dansk offentlighed betragtes som svære at styre. Det er børn og unge fra storbyen, født i Danmark, hvis forældre omtaler sig selv som muslimer"(JP. 26.3.2000). Iflg. "Sex og samfund" egnede rapporten sig ikke til at offentliggøre. I Politiken betegnede Kirsten Damgaard forbudet som "censur af kontroversielt materiale" (JP. 20.3.2000).

K.D. blev kraftigt angrebet af muslimske organisationer. Muharram Aydas, som er formand for ELO (Etniske Minoriteters Landsorganisation) udsendte en pressemeddelelse: "Det er ikke forskning, det er populisme. Undersøgelser som denne bidrager til, at man betragter unge muslimske mænd som en særlig dyrerace. Det er populisme markedsført som forskning..."(Ekstrabl. 21.3.00). Endvidere påstod han, at de interviewede alle stammede fra en lille ekstrem gruppe. "Der er tale om forkvaklede holdninger, som trives i vise subkulturer"(Muharrem Aydas, Ekstrabl. 21.3.00).

De 28 interviewede mænd er dog alle i gang med at studere sundhedsfag og opvokset i almindelige muslimske familier.

Væsentlige ting fra rapporten er bl.a.

- 1) "Piger med tørklæde er rene. Dem skal man lade være i fred."
- 2) Uanset mændenes opførsel skal de kvinder, som de gifter sig med, være mere uberørte end mændene. Blandt unge muslimske mænd er udtrykket gadeluder velkendt. Det bruges især om danske kvinder.

En lang række pudsigheder i undersøgelsen vakte især harme og splid: bl.a. at de muslimske mænd mente, at de havde et seksuelt forspring frem for danske mænd. Dette forspring holdt sig også siden ved at de blandt andet mente at have en større penis.

Det som går igen i undersøgelsen er "netop kendetegnet ved deres fjernhed fra danske værdier, forventninger og forholdemåder"(JP 26.3.2000).

Kirsten Damgaard forudser et pres på familiesammenføringer, da mange af de giftefærdige unge mænd her i Danmark ønsker "rene" piger fra hjemlandet.

I et interview i JP den 5.3.2000 skriver Pernille Ammitzbøll: "Kirsten Damgaard har selv rejst flere år både i Pakistan og i de arabiske lande. Her oplevede hun blandt andet, at kvinder, der færdes alene uden for hjemmets fire vægge, stort set betragtes som fredløst bytte. "Man anses for at være en løvsagtig kvinde, og den mand, der lod chancen gå fra sig, til at udnytte en pige, der er alene og forsvarsløs, er ikke maskulin nok. Det er helt almindeligt, at helt unge muslimske drenge har taget danske piger i skridtet eller på brysterne på offentlige stier, parker eller sågar i busser. ".(JP 3.5.00).

Nogle opfatter integration som at lære dansk og få arbejde, men K. Damgaard siger i interviewet, at det er et kultursammenstød mellem to kulturer. "Det virker som om de kommer fra et helt andet univers, selvom de i modsætning til deres forældre er født og opvokset i Danmark. Det handler ikke om at de skal lære at tale dansk".

Muharrem Aydas siger til JP: "Jeg er nervøs for, at det får en religiøs dimension, der efter vores mening ikke er berettiget. Det er ikke et muslimsk problem".

Utilpassede unge.

I forbindelsen med gruppevoldtægterne bruges som regel fællesbetegnelsen "utilpassede unge" eller "gadebander". Nu har man ikke kendt gadebander i Danmark eller Sverige. Det er nyt. Den officielle forklaring er gennemgående, at de unge er blevet utilpassede, skyldes det danske samfund, traumer fra hjemlandet eller at de er forvirrede, fordi de ikke kender deres egen kultur. Videre hævdes der, at voldtægterne skyldes børnenes forvirring, voldtægter kendes ikke fra hjemlandet eller i islam, og hvis det sker, straffes det hårdt.

En stor del af gruppevoldtægterne begås dog ikke af unge alene. Et specielt træk er, at det ofte er teenagere under ledsagelse af én eller

flere voksne mænd. I en af de få tyske gruppevoldtægter, som er blevet omtalt, blev en kvinde voldtaget af mellem 10 og 20 muslimer. Det var voksne mænd i ledsagelse af teenagere og smådrenge. Det samme mønster gentager sig i nogle gruppevoldtægter i Sverige og kan også registreres herhjemme. Men der er også gruppevoldtægter, hvor der slet ikke deltager teenagere, men kun voksne. For eks. blev en 31-årig dansk kvinde voldtaget af to på skift. Mændene var begge mellem 20 og 30.(15.marts 98). Eller en 27-årig pakistansk kioskejer og hans ven på 29 voldtog en 13-årig dansk pige inde i mandens kiosk.

Det specielle er de tilfælde, hvor en voksen typisk mellem 18 og 40 år under ledsagelse af 2 - 8 teenagere og mindreårige forgriber sig på en enlig kvinde eller pige. Da en gruppe somaliere således overfaldt en retarderet kvinde i Kolding og slæbte hende ned i en kælder og voldtog hende, var det under anførsel af en mand i 30erne. Ofte skubber de ældre skylden over på de mindreårige, hvilket også først var tilfældet her. Grotesk som i et tilfælde, hvor en tyrk i Horsens opdagede, at hans 15-årige datter havde en kæreste, instruerede han sin 13-årige søn til at skyde hende. Da en søster begyndte at græde gav moderen hende en lussing og sagde hun ikke skule tage modet fra ham. Drengen skød 4 gange uden at ramme. Til gengæld blev moderen dræbt.(Ekstrabladet 9.4.2001). Ledsagelsen af mindreårige kan altså have flere indgangsvinkler. Nogle voldtægtsofre har indtrykket af, at de store skal lære de små, hvordan man gør, "men har svært ved at finde ud af det".

Der er endog forældre, der opfordrer børnene til at øve sig på danske piger, men ofte er der ingen, der tilbyder sig. Som i et tilfælde, hvor en pige i en lejlighed fik at vide at hvis hun ikke kunne skaffe en anden pige til at "få fisse" ,"så blir du voldtaget". Pigen ringede fortvivlet rundt til nogle veninder". Derpå blev hun voldtaget i 7 timer på et værelse.

I forbindelse med de utilpassede unge, glemmer man de voksne, som deltager. Nogle af ofrene beskriver, at de "små" gerningsmænd måtte have de andres hjælp.

Kun en ludder voldtages.

En ca. 60-årig kvinde fortalte mig om en episode på en kirkegård ved Aalborg. Hun havde lagt en buket på et familiemedlems grav. Her efter gik hun en stille tur på kirkegården i egne tanker, da en muslimsk kvinde med tørklæde nærmede sig graven. I et snuptag tog hun buketter og begyndte at gå mod udgangen. Den midaldrende danske kvinde råbte hende an og sagde at hun ikke uden videre kunne tage buketter fra gravene, hvorpå kvinden med tørklædet råbte at hun var en ludder og skyndsomt forlod kirkegården med buketter. Og hun fortsatte "idet jeg sidder i en lederstilling i et varehus er jeg ofte blevet overfuset af unge mænd, som har stjålet noget og har beskyldt mig for at være ludder".

En ældre kvinde fra København fortalte mig at hun flere gange var blevet udråbt som ludder af muslimer. Dette betyder at det ikke er alderen eller handlemåden af en kvinde, der sætter hende i kategorien "ludder", men det religiøse eller etniske tilhørsforhold.

Dorit Nielsen beskriver fænomenet sådan: "Skal jeg virkelig som borger i mit eget land finde mig i, at en muslimsk mand kommer ind på min arbejdsplads, som er en butik i København og råber: "Shalmuda, shalmuda", til mig og mine kolleger?"

Shalmuda betyder ludder og er et meget beskidt ord i det arabiske sprog. Jeg går for øvrigt ikke i specielt udfordrende tøj og opfører mig også meget almindeligt. Jeg er heller ikke specielt sart, ej heller søger jeg at fremprovokere sådanne situationer. Jeg kan tilfældigvis en smule arabisk. Åbn dog øjnene for hvad der er ved at ske omkring jer, også ud over landets grænser"(BT15.8.99). Ud fra dette siger Dorit Nielsen, at tørklædet "symboliserer en religiøs degradering af kvinden. Det er ikke så meget påklædningen, der forarger mig, men det at det symboliserer en degradering af kvinden".

På dette punkt protesterer mange muslimske kvinder. Det er klart. For det er først og fremmest den kvinde, som ikke bærer tørklæde, som degraderes, hun bliver til et lavere væsen, som kan beføles og befamles, fordi det manglende tørklæde giver lov til det.

"Danske kvinder er luddere", ja "en dansk pige, der smiler til dig, bliver mistænkt for at gå i seng med andre end sin mand. Sådan er opfattelsen" siger Souhil Ibrahim talsmand for Idfad (Ekstrabl. 21.3.00).

Dermed kommer et barokt element ind i argumentationen ved forempelser på åben gade, befølinger og voldtægter. Der er standartsætningen: "De vil det selv". I en lang række voldtægtsager har gerningsmændene bedyret, at kvinderne selv ville det, ja at de direkte tilbød sig.

Endnu et element kommer ind i billedet: nogle af ofrene er blevet opfattet som let bytte. I en af de sidste sager, hvor en retarderet pige blev voldtaget i Kolding af et antal somaliere, hvoraf den ældste var i 30-erne og de yngste teenagere, bedyrede alle, at hun ville det selv. (JP 28-1-01). Dommen blev så lav og usikker, at man fra de psykisk handikappedes side offentligt måtte konkludere, at nu var det blevet lovliggjort at voldtage psykisk handikappede.

At kvinder selv ville, var samme argumentation, som en flok på 9 arabiske drenge brugte i retten i Århus efter en massevoldtægt mod en dansk pige i en skurvogn. "Det var noget som hun gjorde frivilligt". Sådan lød en 16-årig tiltalt drengs version også af dén gruppevoldtægt, som skete mod en lettere retarderet kvinde på et toilet på Gammeltorv i København den 11. okt.00. Den 16 - årige er alene tiltalt for at have medvirket til voldtægten, idet han holdt den 30-åriges søster, medens to af hans kammerater gennemførte voldtægten inde på toilettet". De fire unge muslimers alder var 14 og 15. Heraf de tre 14 år.(JP 7.4.01).

I forbindelse med en gruppevoldtægt i Odense sagde voldtægtsmændene: "Hun er fuld af løgn, hun ville det garanteret selv. Muhammad Sendi, som voldtog hende, pralede åbenlyst: "Jeg mødte Lisa for 4 måneder siden, da hun startede i Næsby skole og efter en uge havde vi bollet. Ja man kan sige det var mig, der opdragede hende, griner han, medens hans 3 kammerater åbenlyst hylder ham. De er selv ude om det. De er nogle skide luddere, der vil kneppe hele tiden, griner de andre"(Ekstrabladet 17.april 2001).

En veninde fandt den voldtagne pige siddende grædende i en baggård. De store myndige drenge, som var med i voldtægten, siger: "Vi har ikke hørt om nogen voldtægt. Vi har hørt at pigen selv ville og at hun kunne lide det. Nu har hun fået dårlig samvittighed og lader det gå ud over os andre". Voldtægtsmændene pralede overfor de små. De små brødre siger: "Vi har fået at vide, at vi ikke må snakke om det. Men vi har også fået at vide, at hun selv bad om det, og hun er fuld af løgn". Da politiet spørger, hvorfor de ikke går i byen med deres egne piger svarer de "nej, dé skal jo være (forblive) rene" (Ekstrabladet 17.4.2001).

Det beklagelige er, at det ikke er et lille usocialt mindretal af afsporede unge, som har holdningen, at danske kvinder er luddere. Ideerne med, at muslimer er "rene" og de andre er "urene luddere" udgår netop fra forældregenerationen og islam, hvilket smitter af på børnene. Ved at følge islamiske samtalegrupper over Internet et stykke tid har jeg kunnet konstatere, at årsagen til gruppevoldtægterne skubbes fra de voksne og forældrene ensidigt over på det danske samfund, som betegnes med ord som "råddent, vantro, urent..." og over på danskere og især danske piger. Et enkelt pip i modsat retning har jeg dog set i disse samtalefora: "mon vi selv er uskyldsengle?"

Forstærkende for de unges følelse af, at det er de danske kvinder, som selv er årsag til voldtægterne, er familiernes ofte voldsomme forsvar for handlingen og angreb på ofrene og samfundet: Efter voldtægtsdommen i Bispehaven i Århus, som frifandt flere af de ni drenge og gav andre meget lave straffe i forbindelse med en voldtægtssag mod en pige fra Århus råbte familie og venner "fuck you Danmark".

I forbindelse med, at en 25-årig palæstinensisk 2. generations-indvandrer i Rødovre blev dømt for voldtægt mod en 15-årig dansk pige, og hans 19-årige bror blev dømt for sexmisbrug mod en anden pige, gik de 10 fremmødte familiemedlemmer amok. De råbte de mest nedværdigende udtryk mod offeret og anklageren. Døren til retslokalet blev sparket ind, så dørkarmen blev splintret, og anklageren måtte flygte ud af sidedøren. Først ankomsten af en større styrke betjente kunne bringe den ophidsede familie, som helt

bakkede de to voldtægtsmænd op, til ro. (BT og Ekstrabladet 8.11.97).

Nedværdigelse af den "vantro"

Det er en misforståelse at tro, at de seksuelle overgreb kun går ud over kvinder. En socialdemokratisk politiker beskrev i Fyns Stifttidende et tilfælde, hvor en gruppe muslimske unge overfaldt en dansk dreng ved en busholdeplads og lovede at smadre ham, hvis han ikke lagde sig på knæ for dem og suttede en af muslimernes "pik". Nedværdigelsen blev gennemtrumfet af gruppen. Fælles for disse tiltag er, at det altid er en større muslimsk gruppe som udvælger sig et enligt offer.

Alderen synes i denne sammenhæng underordnet. Helsingør Dagblad, skrev: "En muslimsk 12-årig dreng erkendte overfor politiet seksuelle overgreb på en 7-årig dreng og en 9-årig pige. Det seksuelle overgreb fandt sted på legepladsen, hvor den 7-årige legede".

I denne sammenhæng bør også nævnes endeløse voldelige ydmygelser af danske enlige drenge, som tvinges til de mest barokke ting, for at indvandregruppen kan vise magt. Her er det især drenge, som er udsat. Jeg ved fra mine egne konfirmander, at de endog kan blive overfaldet inde i en legetøjsforretning, sparket, truet og ydmyget. Ydmygelsen er et centralt motiv. Men normalt sker der ikke anmeldelser. En konfirmand fra Horsens, som jeg havde til undervisning sagde, at det var nødvendigt for ham og hans kammerater i Horsens at gå med kniv, "det gør alle perkerne, de truer og ydmyger os, og hvordan skal vi ellers forsvare os, det er der jo ingen der gør". (Her nåede han en kerne jeg ikke kunne modbevise, mine argumenter brød sammen).

En anden måde at nedværdige offeret er at spytte på det. Her drejer det sig både om at spytte efter offeret, men også direkte at bespytte offeret på tøj eller endog i ansigtet for at demonstrere magt og foragt. Dette kan være så barokt som i et tilfælde, hvor en bil med arabisk udseende mænd rullede vinduet ned og spyttede en ældre mand, som trak med sin cykel, lige i ansigtet. Nedværdigelsen overfor kvinderne ses især også på den lille gruppe danske piger,

som følger i kølvandet på "de udskældte araberdrenge" for at bruge et dårligt udtryk. Her illustreres nedværdigelsen ved at drenge kan finde på at befale pigen at trække bukserne ned for at vise kammeraterne hendes bagdel. Eller at de hiver trøjen op på pigen og fremviser hendes bryster for kammeraterne. Nogle af disse piger har svært ved at bryde ud af den onde cirkel pga. af angst for vold og massive trusler.

En anden gruppe kvinder udover ikke-muslimerne, som voldtages af muslimske mænd, er fraskilte muslimske kvinder. Dette gælder både i hjemlandet og i Europa.

Den forstødte eller fraskilte muslimske kvinde anses for at være luder og behandles som sådan af det muslimske samfund omkring hende. Hun er en frafalden person uden ære i oprør mod Allahs lov. Familiens mænd vil opsøge hende for at få sex under foregivende af, at de vil hjælpe hende. Denne hjælp er ofte meget nødvendig, da hun ikke kan komme ind i samfundet igen, ej heller kan få en ægtefælle. Fraskilte eller forstødte muslimske kvinder voldtages ligeså ofte som ikke-muslimer. Den kvinde, som voldtages, kommer ifl. islamisk teologi i helvede. Kvinder af Bahaisekten, som dødsdømmes i Iran, voldtages derfor først for at man kan være sikker på at de kommer i helvede.

Dette er et udpræget problem i lande, der er strengt islamiske og følger sharialovene. "En menneskeretsrapport udarbejdet af det britiske parlament dokumenterede i 1995 henrettelser af kvinder, som blev stenet bl.a. i Iran: Disse kvinder blev stenet, efter at de som eneste forbrydere havde forladt deres mænd. Den religiøse domstol dømte dem for "korruption og utroskab", den islamiske rets ord for prostitution, den, som forlader sin mand er luder. Hun må voldtages. Rapporten dokumenterer, at alle dødsdømte kvinder voldtages inden de henrettes. Den islamiske ret skal være sikker på, at kvinden ikke henrettes som jomfru. Mændene i henrettelses-pelotonen trækker derfor "lod om, hvem der natten inden dommen får lov til at gøre den dødsdømte kvinde til sin brud" ved voldtægt (JP 2.2.1995). Den britiske politikerrapport er den hidtil mest omfattende dokumentation for religiøs domspraksis i Iran. Det må dog siges, at koranskolestyret i Afghanistan og den islamiske

stat i Sudan på mange punkter er mere radikal end Iran også i forhold til kvinden (Islam, integration eller..) "Profeten selv har advaret de troende mod den skade, som kvinder kan forårsage mod Islam: Havde det ikke været for kvinden, kunne Allah have været tilbød på den måde, han ønsker" (I Shojaeddin Shafa "Towzih al-Masayel", "Problemernes forklaring", Paris 1983, s.581).

Voldtægt er altså ikke blot en metode til at få sex, men en metode til at nedværdige den ikke-muslimske kvinde. 94% af de voldtagne i Danmark er danske kvinder. Flertallet af de sidste 6 % er forstødte eller fraskilte muslimske kvinder. Skilsmissen eller forstødelsen som sker ved at manden blot udtaler det tre gange, signalerer, at hun intet er værd som uren, hun kan kun optages i helvede. Det virker helt barokt og uforståeligt for os som kristne opvokset i en kristen kultur.

Den æreløse skal dø. I islam stenes derfor den utro kvinde.

En flok mænd førte en kvinde anklaget for hor hen til Muhammad i Ghamdiya, og de spurgte hvad de skulle gøre. Muhammad svarede ved selv at kaste den første sten. Da fulgte de hans eksempel og stenede hende. Men Jesus sagde, da de ville stene en syndig kvinde: "den, som er syndfri kaste den første sten". Da gik alle bort.

Renhed og urenhed.

Sharialovene i islam, som bygger på Koran og hadit, har et klart koncept for rituel renhed og urenhed. Uren er kvinder ved menstruation og fødsel, den døde, hunde, svin, ikke-muslimer, især ikke-muslimske kvinder, etc.

Koranen er klar på det punkt som det udtrykkes i et dansk konservativt muslimsk tidsskrift (Dialog og islam):

"O I Troende, polyteisterne (de vantro), er visselig urene". (OQM.al-Tawbah:28).

"Sandelig, de, som er vantro af Bogens folk og polyteisterne, skal være i helvedes ild og forblive deri for evighed - disse er de værste skabninger." (OQM. al-Bayyinah:6).

"Således vil Allah nedsende urenhed over dem, der ikke er troende" (OQM. al-An'am:125).

"Men hvad angår dem, i hvis hjerter der er en sygdom, så følger

disse (vers) urenhed til deres urenhed, og de dør, medens de er vantro." (OQM. al-Tawbah:125).

"Sandelig, de værste dyr for Allahs åsyn er dem, der er vantro, og som ikke vil tro". (OQM. al - Anfal:55).

"Hans (den vantros) tilstand, er nøjagtig som en hunds: hvis du driver den bort, gisper og stønner den, og hvis du lader den være, så gisper og stønner den også. Sådant er de folks tilstand, som forkaster vore vers. Fortæl dem da historien, for at de må tænke efter." (OQM. al - A'raf:176).....

Allah (swt) har ikke fastsat imødekommenhed, respekt, kompromis eller tolerance på dagsordenen mod hedenskaben og dens tilhængere, som Allah kalder de værste dyr, som ikke tænker, og som samtidig er døve og blinde (Anfal, 22)."

Dette sættes i relief, når for eks. lederen af den arabiske menighed i København iman Abulaban under fredagsbønnen prædiker, at han er forfærdet over at boligen han bor i administreres af en vantro uren, at han skal behandles af en vantro læge og hans bil reparerer af en uren vantro. (1997) (Rolf Slot-Henriksen: Ren-uren-tilladt-forbudt. 2000).

Voldtægt og islam.

"Voldtægterne har ikke noget med islam at gøre" siger herboende muslimer. Endvidere: "voldtægt straffes hårdt i muslimske lande".

Faktisk straffes voldtægt hårdt i muslimske lande, nogle steder endog med halshugning eller stening. Men problemet er, at straffen for det meste udebliver, når det er overfor en "mindreværdig vantro kvinde", dvs. en ikke-muslim. (Se artiklen: Gruppevoldtægt i Pakistan). I Saudi-Arabien, hvor voldtægt på den ene side straffes med døden, er det på den anden side jævnfør dokumentar i BBC så almindeligt, at katolske filippinske stuepiger voldtages, at det nærmest er undtagelsen, at en pige vender hjem til Filippinerne igen uden at have været udsat for voldtægt fra arbejdsgiverens side eller dennes sønner eller medarbejdere.

En af de muslimske kvinder, som står frem og siger, at voldtægterne ikke har noget med islam at gøre, skriver i sit eget

blad for sine medsøstre det præcis modsatte. Idet hun bruger taqiya (den islamiske dispensation for at forvirre modstanderen). Det drejer sig om Aminah T. Echammari, bestyrelsen for Islamisk Kristen studiecenter".

"Hvis en mand overrasker sin hustru sammen med en anden mand, vil der for ægtemanden være tale om formildende omstændigheder, hvis han dræber hustruen eller hendes elsker. En kvinde i nøjagtig samme situation dømmes for mord. Sjældent hører man kritik af mænds før- eller udenoms-ægteskabelige affærer"(Islam, fred og harmoni,1991.s.82). Nogle mænd er endda parate til at dræbe en søster, der blot mistænkes for upassende omgang med det andet køn, og mange gange bliver de hverken tiltalt eller dømt for mordet.

"Mænd bliver ikke dømt for voldtægt, hvis der ingen vidner er til udåden, men en gift gravid kvinde risikerer at blive straffet, uden at nogen ytrer den mulighed, at der kunne være tale om voldtægt. Mænd slipper ofte for tiltale for seksuelt misbrug af småpiger under påskud af, at man vil skåne pigerne og deres families omdømme"(“Islam- fred og harmoni” 1991, s.82).(Se C. Hinrichsen: Islam, integration eller...?)

Hvis en dansker ville sige det samme, ville hun og andre muslimer straks sige at det var løgn og anlægge sag for racisme.

Profetens sunna:

Et kapitel, som ikke omtales i denne sammenhæng, er profetens sunna (eksempel). Da bladet "Cupido" første gang kom ind på det, blev bladet af muslimer truet og anklaget for racisme. Bladet kunne pludselig ikke mere sælges, fordi kioskerne så massivt er blevet opkøbt af muslimer, hvilket var ødelæggende for bladet.

Voldtægtsproblematikken begynder med profetens liv og dennes sunna. Her kan man tage udgangspunkt i profetens drab på alle jøderne af Quraiza stammen. Alle mænd skulle dræbes, godset fordeles som krigsbytte efter reglerne i Koranen, kvinder og børn behandles som slaver. Og disse må så jævnfør Koranen voldtages. "Dette er Guds egen dom i den 7.Himmel"udbrød profeten med en åbenbaring. Muhammad var med til dræbe fra morgen til aften efter først at have beordret sine tilhængere at grave massegrave til de

over 800, som skulle dræbes. Så blev kvinderne fordelt mellem de troende. Muhammad valgte straks den smukke Raihana, som nu var blevet enke. Da hun afslog at ville være hans hustru, gjorde han hende straks til slavekonkubine, hvilket berettiger til øjeblikkelig seksuel omgang. (Frants Buhl: "Muhammeds liv", s.186-187).

Da profetens adoptiv søn Zeid havde grebet en eftersøgt kvinde Um Kirfa, spændte han hende bundet med tove i arme og ben mellem to kameler og lod hende rive i to stykker. Derpå dræbte han hendes to børn. Muhammad lykønskede sin adoptiv søn og gav ham kvindens datter som tjener/slave. Også her var det underforstået, at manden dermed havde ret til seksuelle ydelser.

Et 3. eks. kan illustrere det: Efter at have tortureret og dræbt Kinana tog Muhammad den døde 17 år gamle brud, Safiya til sit telt for natten. Om morgenen hørte profeten lyde udenfor teltet. Til sin overraskelse sad Abu Ayub udenfor med trukket sværd. På spørgsmålet, hvorfor han sad der, svarede han profeten: "O profet, jeg tænke på, at kvinden jo er ung. Det var i går hun blev viet til sin mand Kinana, som du har dræbt. Idet jeg således mistroede hende, sagde jeg til mig selv, at jeg ville holde udvig og være ved hånden, hvis nogen skulle prøve at gøre noget mod dig" (Poul Fregosi: Jihad in the West. s.54-55).

Muhammad befandt sig konstant på nye erobringstogter eller overfaldt karavaner. Koranens sura 23.6-8, som iflg. islam blev åbenbaret for profeten af Allah, har betydning for profetens sunna. Det betyder at fundamentalister mener, det er lovligt at voldtage såfremt man befinder sig i en tilstand af hellig krig. Islam deler verden i et fredens område (dar al-islam), hvor islam regerer og et såkaldt krigsområde (dar al-harb) dvs. vesten. Dette får versene fra sura 23 til at fremstå i et uhyggeligt skær. Især i Indonesien og Sudan er dette citat brugt til at dræbe henholdsvis 250.000 og 2 mill. og voldtage hundredetusindvis af ikke-muslimske kvinder, som er ført i slaveri ikke mindst i Sudan.

Men også såkaldte vantro muslimske landsbyer kan lide samme skæbne. Den fundamentalistiske islamiske gruppe GIA, som støttes af flere moskeer herhjemme i Århus og København (også økonomisk!), voldtager såkaldte vantro dvs. "uortodokse muslim-

ske" kvinder i landsbyer som ikke støtter fundamentalisterne. Efter at have slået alle landsbyens beboere ihjel blev den 23-årige Djamila bagbundet og bortført som slave. Hun skulle slæbe en 25 kg. sæk med mel, "under hele turen blev jeg slået og hånet". Hun fik forbud mod at græde. Hendes skæbne var en hævn, fordi hendes bror, som også havde været hellig jihadkriger (mujahedin), havde forelsket sig i en anden slavepige. Djamila blev voldtaget efter behag, da hun blev anset som en kvinde uden ære og tro. Efterfølgende graviditet blev straffet med døden. En gravid kvinde, som de ønskede at beholde, blev slået og sparket i maven for at hun skulle abortere. Da det ikke lykkedes, blev den lemlæstede kvinde voldtaget 70 gange og myrdet.

Djamila blev også gravid, hvorpå emiren (det religiøse overhovede) dødsdømte hende med en enkelt henkastet sætning. Da de kom slæbende med en ny kvinde, lykkedes det Djamila at flygte og nåede efter timers løb til en militærforlægning (JP 11.1.98). Dette er blot en enkelt skæbne, som eks. på lovligheden af voldtægt, hvis den religiøse bevægelse mener den befinder sig i en jihad situation. Men dette er langt mere tilfældet i vesten. Skæbner af de hundredetusinder af voldtagne kristne kvinder i Indonesien og Sudan tales der ikke meget om. Kristne kvinder bortføres i Sudan og bruges som slaver. Og her kommer det nye element ind, at Koranen tillader slavepiger og slavehustruer. Disse bruges (i praksis voldtages) efter ejerens behag.

Et symptom på denne opfattelse var en indespærring af en kristen pige i byen Varde i over et halvt år, hvor hun blev befalet at føde børn til den muslimske families søn. I den periode blev hun voldtaget mere end 100 gange, slået med en økse, fik slået tænder ud og brækket armen. Disse forhold er et symptom på den situation, som også tegner sig mere og mere klart i vesten.

Tørklædet som beskyttelse mod voldtægt.

Det er et faktum, at indvandrere med muslimsk baggrund er delt vedr. brugen af tørklædet. I flere muslimske lande er brugen af tørklædet i offentlige sammenhænge, skoler, administration, politik, etc. forbudt med begrundelsen, at det signalerer ønsket om islamisk

lov(sharia) og er en demonstration for en streng islamisk republik. I Danmark udtaler sig især frafaldne muslimske kvinder mod tørklædet, samt små verdsliggjorte grupper. Tørklædet er i deres øjne et tegn på kvindeundertrykkelse og ufrihed, som signalerer, at kvinden i islamisk ret har færre rettigheder end manden. Denne kamp mod tørklædet møder man blandt uddannede kvinder i flere islamiske lande for eks., Algeriet og Ægypten.

I den anden ende finder man de islamiske fundamentalister, som siger, at tørklædet er et guddommeligt bud fra Allah som er et absolut og ufravigeligt krav. Blandt disse finder man de kvinder, som siger at tørklædet giver frihed og selvverd. Det er forståeligt, som vi skal se nedenfor.

Den 3. gruppe er den store grå gruppe, som går med tørklæde, men ikke vil eller kan udtale sig om tørklædet.

Tørklædebrugen som kampmiddel for fundamentalismen er et nyt fænomen især i Tyskland og Danmark. I 70erne var det endnu et særsyn, at en muslimsk kvinde i Danmark bar det islamiske tørklæde. Tørklædet har haft sin sejrsgang i takt med de fundamentalistiske bevægelses stigende magt i de to lande.

Anderledes har det forholdt sig i Sverige og især England. I England bredte tørklædet sig langt hurtigere. Det var også især i England og Frankrig at Hizbollah betalte slørpenge til unge kvinder, som skulle være muslimske isbrydere, og lancere islamismen. I Frankrig 300 francs per måned. Frankrig tillod dog ikke tørklæder i skoler etc. og gør det fremdeles ikke.

England og Sverige havde en meget liberal holdning til tørklædet, hvorfor brugen bredte sig hurtigt og eksplosivt. Det var netop i de to samme lande, hvor gruppevoldtægterne bredte sig først og i samme takt. Først England, så Sverige. Antallet af islamiske voldtægter og gruppevoldtægter er i dag så omfangsrige i Holland og England, at flere byer, for eks. London, anses som de mest kriminelle i verden.

Statistikken viser, at det er farligere i Londons forstæder, end de værste steder i New York. Dette gælder også for kvinders færdsel på gaden på egen hånd, især i de islamisk dominerede områder. Også her er voldtægter mod kvinder med tørklæde sjældne ligesom

de synes fraværende i Danmark.

Problemet med den hurtige spredning af gruppevoldtægter i England og Sverige er fra et sociologisk religiøst synspunkt indlysende. Det korancitat, som er blevet brugt til at tvinge varehuset Magazin og andre danske virksomheder til at betale erstatning til kvinder, der ikke måtte bære tørklæde forklarer det. Dommen blev tvunget igennem efter sagsanlæg fra "Dokumentations og rådgivningscenter for Racediskrimination"(JP 11.8.2000).

Baggrunden for dommen er korancitatet "Oh du profet, sig til dine hustruer og dine døtre og til de troende kvinder, at de skal trække deres ydre kåber tæt sammen om sig. Dette er det bedste, så de kan kendes, og så de ikke forulempes". Sura 33.60.

Men det var kun første del af sætningen, som er blevet brugt i retssager mod virksomheder, for hele sætningen er som sådan klart racistisk. Anden del handler om, at mænd skal kunne kende de "rene" kvinder fra de "urene", eller de "rene" fra "ludderne", så muslimske mænd undgår at forulempe de rene. Dette har været et problem i islam netop at kunne skelne. I de første tider havde den underkastede kristne befolkning således pligt til at skære en hårlok bort fra panden for at man kunne skelne. I Saudi-Arabien skelner man ved, at netop filippinske kvinder som er katolikker anses for urene luddere og let bytte. I Afghanistan skal de jævnfør afghansk islamisk lov gå med et gult mærke på tøjet.

Det var ud fra manglende kendskab til islam i vesten, det blev diskuteret, om det var kvindeundertrykkende for en kvinde at bære hijab (tørklæde). Dette er dog en underordnet debat i forhold til det reelle problem. Det reelle problem er, at tørklædet nok giver en frihed til at færdes frit, men samtidig er et voldsomt racistisk signal. "Jeg skelner mellem rene og urene kvinder. Jeg er ren. Du er en luder, for du er uren", jævnfør det islamiske princip at "vantro kvinder er urene på samme måde som hunde, ekskrementer og svin"(Ayatollah Khomeini: "Principes". Paris).

Ansvar og følger.

Kunne man ikke stille det spørgsmål, om virksomheder, som frem-

mer brugen af tørklæder, ikke har gjort sig skyldig i en særlig ondartet form for racisme, idet de ved en officiel dragt henviser til, hvem som er ren og hvem er som uren. Det var England og Sverige, som først lancerede tørklæder som noget godt på arbejdspladser. "Racistcentre", myndigheder og nogle virksomheder ("Ikea") hjalp med at gennemtrumfe tørklædet på arbejdspladsen. Andre institutioner har endog frivilligt designet uniformer til brug for forskelsbehandlingen: DSB, det danske postvæsen og Ikea.

Det er relevant at spørge, om ikke den eksplosive stigning i gruppevoldtægter, som først slog igennem i Sverige, Holland og England ikke netop må føres tilbage til dette faktum, at her gav man frit slag overfor islamisternes ideer om apartheid lige fra starten både i klædedragt, design, omgangsformer og mad. Og hvilket ansvar og hvilken skyld må de involverede parter, politikere og virksomheder i så fald tage på sig?

Tyskland, hvor tørklæder var sjældne, kendte derfor længe ikke til problemet, først nu slår det igennem, samtidig med at tørklædet og islamismen breder sig. Det betyder for Vesten, at islamiske regler for kvinders færdsel bliver almindelige. Kvinden må ikke færdes uden mandens ledsagelse. Hun skal slå øjnene ned, ikke smile til en mandlig person. Hun skal klæde sig efter islamiske love. I skoler har man allerede hørt inspektører sige, at piger, der klæder sig på en bestemt måde, opfattes som ludere og ægger til voldtægt. Men de opfattes næppe som ludere af danske drenge uanset om de har lange eller korte ærmer, om man kan se navlen eller ej. I BT 17.1.2001 siger eliteløberen Dorthe Rasmussen, som var ved at blive myrdet med en kniv under et islamisk voldtægtsforsøg ved Bispeengbuen på Frederiksberg: "**Lad være med at løbe alene mere piger**" Voldtægtsmanden nåede at stikke hende flere gange i maven med en savtakket kniv og rive dele af tøjet af hende. Hvem har ansvaret for denne udvikling? Hvor skal ansvaret placeres og hvem skal betale ofrene? Det må på længere sigt være rimeligt, efterhånden som den folkelige modstand mod udviklingen vokser at kunne tvinge virksomheder og centre, som har fremmet denne udvikling aktivt at betale til en fond til erstatninger og pensioner til ofrene. Erstatningerne må, hvis de skal ligge i forhold til et ødelagt liv, en

knust psyke eller seksualliv, kunne bedømmes efter amerikansk mål og erkendelsen af hvad et liv er værd. Her ville erstatninger på 1-2 millioner kroner for hvert offer. nemt være realistiske størrelser. Men hvor skal de enorme summer komme fra, som kunne være resultat af et kollektivt sagsanlæg fra ofrene overfor de, som har ansvaret? Skatteyderne er næppe skyldige. Men måske kunne større virksomheder, som kan kendes ansvarlige for, at tørklæder deler folk i rene og urene, være de ansvarlige og kunne få påbudt hver at indbetale fra 100 mill. til 2 milliarder i fonden afhængig af virksomhedens størrelse. Det kunne både være store private virksomheder og statsvirksomheder. Måske kræves på længere sigt ikke engang kollektive retsager, men truslen om virksomhedernes dårlige omdømme kunne måske tvinge deres samvittighed til at føle med ofrene.

Rolf Slot-Henriksen

Åbent brev til voldsramt

Kære "T"

Jeg har tænkt på dig hele tiden siden din forfærdelige hændelse. Det, der er sket, er ikke din skyld, selv om du føler det er, fordi du tog ud til Bispehaven imod din mors vilje og din søsters betænkelighed. Skylden ligger helt klart i Islams syn på piger og kvinder. Muslimske drenge og mænd er opdraget til i den muslimske tro, at kvinder er nogle, man ejer og kan gøre med, hvad man vil. Kvinder, i deres øjne, er avlsdyr og har ikke samme rettigheder som mænd. I visse situationer er voldtægt endda tilladt. Her er et citat fra Koranen, som kan lånes på biblioteket på dansk: "Og de, som vogter deres kønsdrift, undtagen når det drejer sig om deres hustruer eller deres kvindelige krigsfanger (hvad deres højrehænder besidder eller har magt over), for så skal de ikke dadles. Men den, der begærer ud over dette, er en overtræder." (Sura 23.6-8). Muslimer opfatter ifølge citatet fra Koranen alle ikke-muslimske kvinder som deres krigsfanger, fordi de mener, at musli-

mer bare ved at flytte til og bo i et ikke-muslimsk land har erobret landet. Således har de efter Koranens bud retten til uden straf at voldtage danske kvinder – deres ”krigsfanger”. Når en muslimsk kvinde bliver voldtaget, bliver hun i følge muslimsk lovgivning anklaget for at være løssagtig (ludder), og straffes med at blive pisket offentligt. For at forbryderen kan blive straffet, skal denne enten tilstå forbrydelsen eller der skal være mindst 4 mandlige vidner til forbrydelsen.

Det, du er blevet udsat for kan ikke accepteres. Utrolig mange borgere i Danmark er bange for at udtale, hvad de oplever og tænker om muslimske handlinger af frygt for at blive kaldt racist. Men her er tale om en muslimsk "leveregul" (voldtægt), som er blevet offentlig i det danske samfund og som nemt kan blive "legal," hvis en gentagelse af forbrydelsen ikke får alvorlige følger, ved at indføre strengere voldtægtsdomme i fremtiden. Jeg håber og tror hændelsen kommer til at betyde en ændring af den danske lovgivning på flere punkter, fordi det du er udsat for vækker så megen harme hos de fleste borgere, at de forlanger en ændring af loven. Dine forældre har ret, når de roser dig for ikke at have gjort modstand. Dommeren burde vide, at det er livsfarligt at sætte sig op imod muslimske mænds stolthed. Jeg er også stolt af dig ligesom dine forældre! Alt dette skal ikke få lov at knække dig, vel?! Fat mod, - du bliver stærk af det senere. Der er rigtig mange, der støtter dig og holder af dig!

Kærlige hilsner til dig!

Marie Christensen (samfundskritiker)

Gruppevoldtægter i Pakistan

Gruppevoldtægter i Pakistan praktiseres af muslimske mænd overfor kristne mindretals kvinder.

Det skyldes, at de kristne kvinder anses for mindre værd; de har mindre ære og er urene i forhold til muslimer. Samtidig er det voldtægtsofferet som straffes for utugt. Eksempler:

1. Den kristne pige Asyia Parveen var 13, da hun blev voldtaget. 12 vidner så voldtægten den 21.10.1996. Nu er det offeret, som anklages og skal betale 2 mill. i skadeserstatning! Dommeren brugte de islamiske Haddoo love (utugtslovene), der medfører en alvorlig tiltale mod Asyia for at have dyrket sex udenfor ægteskab. Pigen spørger: "Hvorfor skal jeg straffes for en forbrydelse, når det var mig der var offeret? Jeg er ødelagt for evigt. Jeg kan aldrig tage tilbage til min landsby eller gifte mig". Når en pige dømmes skyldig efter den islamiske Haddoolov bliver hun dømt til 80 slag med en bambusstok. (Readers Digest, maj 2000).

Et andet eks. er en kun 7-årig kristen pige, som af 4 unge muslimske mænd blev slæbt ind i et rum og voldtaget på skift. Pigens fader, Ghulam Masih kom løbende pga. postyret og så sin muslimske nabos sønner stå bøjet over datteren. Faderen bar sin datter, som var indsmurt i blod til politistationen, dernæst til hospitalet i Shekhupura, hvor det blev konstateret, at hun var blevet voldtaget. Pigens kvæstelser var så slemme, at hun ikke vil kunne få børn. Voldtægtsmændene søgte at give faderen gaver, hvilket han nægtede. 19 måneder senere, den 20. okt. 1998 blev pigens far Ghulam arresteret. Han blev pisket og beskyldt for mord. De muslimske familier havde for at straffe den kristne familie for anmeldelsen beskyldt pigens far for at være morder. Politiet hørte ikke på den kristne familie. Inspektøren sagde, at faderen til den 7 årige pige jo var kristen og han havde beskyldt andre for at have voldtaget hans datter, men de var gode muslimer. Og inspektøren sagde: "Jeg er først og fremmest forpligtet overfor Islam. Sådan vil domstolen også se på det, og Ghulam (faderen) vil blive hængt. Bare vent og se!

I islam er voldtægt forbudt. Voldtages muslimske kvinder, venter der forbryderen en alvorlig straf. Men man ser anderledes på det, hvis det er en ikkemuslim det går ud over. Så er hun selv ude om det. Hun har lagt op til det. Dermed er den udøvende i praksis uskyldig, medens offeret har skylden.

Rolf Slot-Henriksen

Boganmeldelse.

Elsebeth Halckendorff har begået en højaktuel bog *Kun én Gud*. Den er en letlæst sag – i ordets positive forstand, for dem, der ønsker lødig information om religionen Islam, dens opståen, udbredelse og ikke mindst dens ånd.

Mangen en diskussion er der blevet ført over kaffebordet over emnet: tilbeder jøder, kristne og muslimer én og samme gud? Dagens politisk korrekte mening er jo, at der i virkeligheden ikke er forskel på de tre monoteistiske religioner når alt kommer til alt – så hvorfor ikke bare forenes i fredelig sameksistens? *Kun Én Gud* gør det klart for læseren, at Gud i forhold til islam på den ene side og kristendom/jødedom på den anden side, vil være sin egen modsætning, hvis han var én og samme gud – en Gud i konflikt med sig selv.

Det, der gør *Kun Én Gud*? troværdig, er, udover det omfattende kildemateriale forfatteren har gjort brug af, at der ikke bliver lagt skjul på de rædsler, der er begået i Guds navn, uanset om der er tale om kristne, jøder eller muslimer. Samtidig forsøger forfatter og journalist Elsebeth Halckendorff ikke at lægge skjul på hendes egen holdning til sagen. Dette er i sig selv befriende og bidrager yderligere til at læseren finder bogen troværdig.

I dagens debat, er der en tendens til at undskylde islam. Kvindeundertrykkelse og massevoldtægt, for at tage et par relevante eksempler, er der ikke grundlag for i koranen, siges der. Men koranen, sammen med de nøgne historiske facts, fortæller noget andet.

I modsætning til dette har de kristne ikke kunnet finde nogen undskyldning eller tilladelse i Bibelen til deres forbrydelser – tværtimod.

Vil man rustes godt til en snak om emnet eller bare forsynes med et

par lammende argumenter i dagens debat om muslimer i Danmark eller Islam i det hele taget, så er her bogen. Eventuelt kunne man forære den væk som gave, for eksempel til en politiker eller en anden meningsdanner, så de har mulighed for at orientere sig om emnet inden de udtaler sig offentligt!

Jane Hoffmann

Bogliste:

Til videre studium af gruppevoldtægternes årsager og baggrund - som selvstudium eller for skoler og kvindegrupper - kan følgende materiale anbefales:

Danmarks Radio. DR 2 den 26.11.1996 Baggrunde og dokumentation for de omfattende voldtægter mod ikke-muslimske tjenestepiger i Saudi-Arabien. Filmen hedder "Slaveri i Saudi-Arabien" og er et engelsk produceret dokumentarprogram på ca. 45 min. varighed.

Rolf Slot-Henriksen: "Ren - uren - tilladt - forbudt" i islam og konsekvenserne for samfundet.

Bogen går udførligt ind på de renhedsskikke, som er baggrunden for forståelse af, at nogle kvinder, især ikke-muslimske kvinder opfattes som urene. ISBN 87-983635-6-5

Marie Skoven: En uanstændig kærlighed. 1994. Om kvindens problemer i sammenstødet mellem islamisk og dansk-kristen kultur. Dokumentarberetning i romanstil.

Bess Nielsen: Langt fra Lyngby.

Genfortalt af Marco Koskas. København 1989. Et mislykket ægteskab mellem en dansk pige og en muslim fra Algeriet. Giver et

godt indblik i kvindens stilling, voldtægt, og kultursammenstødet.

Chris Hinrichsen: Islam integration eller...? Kolding 1999. ISBN 87-983635-2-2

Især kap. 9. 1 Ægteskabet og kvinden i Allahs system. og 9.5 Voldtægt, s.113-136.

Finn Jacobi: Islam og den kristne samvittighed. 1998

Bogen behandler udtrykket samvittighed. Findes den i islams lovsystem? Bogen giver et indblik i den helt anden måde gerningsmændene takler forbrydelsen på, når man ikke kan finde spor af anger.

Udgivet af støtteselskabet for Pakistans kirke. Årskrift 1998

Elsebeth Halckendorff: Kun en Gud? Kolding 2000. ISBN 87-91107-00-8

I kampen mellem to kulturer kan man historisk følge hvordan også kvinden er kommet i klemme.

Frants Buhl: Muhammeds liv. Poul Kristensens Forlag. 3. rev. oplag ved Finn Hvidbjerg Hansen.

Den meget omfattende bog er brugbar til at belyse profetens stilling til kvinden også med hensyn til voldtægt. Bogen er en klassiker indenfor dansk videnskabelig islamforskning

Hjemmesider og støtte vedr: voldtægt og kvindere rettigheder:

www.homa.org

hjemmeside oprettet af Dr. Homa Darabi, den muslimske iranske kvindelige læge og forkæmper for kvinders rettigheder i Iran.

Myrdet pga. af hendes aktiviteter. Særdeles informativ også i religiøs henseende.

Relevant litteratur kan bestilles via hjemmesiden.

www.rawa.org

hjemmeside oprettet af Meena en kvindelig afghansk læge og forkæmper for kvinders rettigheder i Afghanistan.

Myrdet i 1987 pga. af hendes aktiviteter.

Meget billedmateriale.

www.islaminfo.dk

dansk hjemmeside med eget islamisk leksikon. Her kan man bl.a se om gruppevoldtægter i Danmark, Sverige og Pakistan. Endvidere udførlige afsnit om renhedsprincipper i islam for kvinder, kvindens rettigheder iflg. islamisk lov (sharia). Koranens stilling til kvinderne etc.

For pakistanske kvinder kan henvises til den pakistanske organisation "**WAR**".

"War against rape" oprettet af Beena Sarwar (Se "Islam integration..." s. 128 ff.)

Herhjemme kan henvises til

"**Broen**". Organisation oprettet af tyrkisk kvinde til bekæmpelse af bl.a. tvangsægteskaber i Danmark.

Støttes bl.a. med penge fra Indenrigsministeriet.

Tlf. 70155545 og 29275472

Prisliste DK's Publikationer:

	Medlemmer	Ikke-medlemmer
Frants Buhl: Muhammads liv. 3.rev udg. ved Finn Hvidbjerg-Hansen, indbundet 360 sider	kr. 250	kr.280
Elsebeth Halckendorff: Kun én Gud, 90 sider	kr. 50	kr. 99

Rolf Slot-Henriksen:
Ren-uren-tilladt-forbudt kr. 50 kr. 99
renhedsforskrifter , 65 sider

Geoffrey Cain, R.Slot-Henriksen:
Islam i Norden 5 stk. kr. 50 1 stk. kr. 50
(Islamiske blade og dokumenter)

Chris Hinrichsen: Islam integration eller.....?
Alt om islam i Danmark,
sharia, taqija, etc 220 sider kr.90, 2 stk. 99 1 stk. kr. 99

Video:
Bag om solen.
Om kristnes forfærdende
forhold i islamiske lande kr. 100 kr. 110

Blade:
Dansk kultur kr. 10 kr. 25
Som undervisningshefte kr. 10 kr. 30
(særpris for klassesæt)
Racisme og diskrimination kr. 10 kr. 25
Som undervisningshefte kr. 10 kr. 30
(særpris for klassesæt)
Ytringfrihed kr. 10 kr. 25
Det kimer nu til julefest.
(Julesalmer og traditioner) 5 stk. kr. 50 1 stk. 25
Den lille Grønne 1. gratis for medlemmer
I skal erobre de vantros land.
Den lille Grønne 2. gratis for medlemmer
Kvindens rettigheder i islam gratis for medlemmer

Dansk Kulturs blå folder gratis for medlemmer

Vedtægter gratis for medlemmer

Grundlovsforeningen
Dansk Kultur
www.danskkultur.dk
info@danskkultur.dk
bogsalg@danskkultur.dk

BIBLIOTEKET
FOR
VEJLE BY & AMT
2001

GRUPPEVOLDTÆGT

Procent af kvinder, som har været udsat
for gruppevoldtægt eller forsøg på samme.

	0	10	20	30	40
Holland	□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□				
Asiatiske storbyer	□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□				
Afrikanske storbyer	□□□□□□□□□□□□□□□□				
Sverige	□□□□□□□□□□□□□□□□				
Belgien	□□□□□□□□□□□□□□				
USA	□□□□□□□□				
Frankrig	□□□□□□□				
Schweiz	□□□□□□				
Nordirland	□□□□□				
Østrig	□□□□□				
Danmark	□□□				

Kilde: International Crime Victim Survey (ICVS) år 2000
(I Europa er det især lande, som decideret har profileret sig som
indvandringslande, som er ramt hårdt: især Holland, Sverige, Belgien.
Derudover Sydspanien, hvilket har ført til direkte uroligheder.)

Vejle Vok magasin Faglitteratur

34.31

Fænomenet gruppevoldtægt i Danmark
og Sverige m.m.

3546837040